

Sygn. akt I Ca 231/15

POSTANOWIENIE

Dnia 5 sierpnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Joanna Składowska (spr.)

Sędziowie SO Elżbieta Zalewska-Statuch

SR (del.) Robert Pabin

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2015 roku w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z wniosku A. P.

z udziałem (...) SA w L.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Sieradzu

z dnia 18 marca 2015 roku, sygnatura akt I Ns 1303/12

postanawia:

oddalić apelację.

Sygn. akt I Ca 231/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 18 marca 2015r. Sąd Rejonowy w Sieradzu w sprawie z wniosku A. P. z udziałem (...) Spółka Akcyjna w L. Oddział (...) w L. ustanowił na nieruchomości położonej w S., gmina B., oznaczonej numerem działki (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Sieradzu urządzona jest księga wieczysta KW nr (...) na rzecz uczestnika (...) Spółka Akcyjna w L. Oddział (...) w L. służebność przesyłu polegającą na prawie korzystania przez przedsiębiorcę z trwałego i widocznego urządzenia w postaci podziemnej linii energetycznej średniego napięcia umiejscowionej na tej nieruchomości, oznaczonej pomiędzy punktami (...) na mapie sporządzonej przez geodetę B. Z. i przyjętej do powiatowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w dniu 29 października 2013r. nr (...) (...), stanowiącej integralną część niniejszego postanowienia i prawie przejścia i przejazdu przez tą nieruchomość w celu konserwacji, modernizacji, remontów i naprawy urządzeń służących do przesyłu energii elektrycznej oraz na obowiązku właściciela nieruchomości powstrzymywania się od działań, które uniemożliwiłyby dostęp do urządzeń przesyłowych.

Sąd pierwszej instancji zasądził także od uczestnika (...) Spółka Akcyjna w L. Oddział (...) w L. na rzecz wnioskodawcy A. P. kwotę 2 208,00 złotych tytułem jednorazowego wynagrodzenia za obciążenie nieruchomości służebnością, a na

rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Sieradzu kwotę 3 499,91 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania, zaś w pozostałym zakresie wniosek oddalił.

Rozstrzygnięcie zapadło przy następujących ustaleniach i wnioskach:

A. P. jest właścicielem nieruchomości położonej w S. oznaczonej numerem działki (...) (dawniej numer 127/2), dla której w Sądzie Rejonowym w Sieradzu urządzona jest księga wieczysta KW nr (...). Ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego wynika, iż działka ta leży na terenach o funkcji wiodącej - zabudowa zagrodowa w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych.

Przez nieruchomość przebiegają dwie linie energetyczne średniego napięcia - napowietrzna i podziemna.

Wchodząca w skład przedsiębiorstwa uczestnika (...) Spółka Akcyjna Oddział (...) w Ł. napowietrzna linia przesyłowa energii elektrycznej średniego napięcia, której fragment przebiega przez działkę wnioskodawcy, wybudowana została na tej działce w 1962r. Częściowy odbiór techniczny tej linii dokonany został w dniu 10 grudnia 1962r., a w dniu 12 czerwca 1963r. została ona podłączona pod napięcie.

Druga z linii wybudowana została w 2009r. na podstawie decyzji Starosty (...) nr 501/2009r. zatwierdzającej projekt budowlany i udzielającej J. P. i W. P. pozwolenia na budowę. W dniu 16 maja 2009r. wnioskodawca wyraził zgodę na nieodpłatne udostępnienie swojej działki nr (...) (dawniej 127/2) w celu wykonania na niej energetycznego przyłącza kablowego średniego napięcia.

Wartość jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu równoważącego uszczerbek z tytułu ograniczenia prawa własności wnioskodawcy w wyniku przebiegu przez działkę numer (...) (dawniej (...)) tej linii wynosi 2 208,00 złotych.

Zarządzeniem nr (...) Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989r. w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład (...) w Ł. zostało utworzone z dniem 1 stycznia 1989 r. przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakład (...) w Ł.. Przedsiębiorstwo to powstało w wyniku podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą (...) w W. na bazie zakładu Zakład (...) w Ł.. Przedsiębiorstwu temu przydzielono składniki mienia powstałego z podziału przedsiębiorstwa pod nazwą (...) w W..

Aktem notarialnym z dnia 12 lipca 1993r. przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w Ł. przekształcone zostało w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa.

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi z dnia 15 grudnia 2008r. w rejestrze handlowym dokonana została zmiana nazwy Zakładu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. na (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł..

Uchwałą z dnia 16 sierpnia 2008r. nastąpiło połączenie przez przeniesienie całego majątku spółki przejmowanej (...) Spółka Akcyjna w Ł. na spółkę przejmującą (...) Spółka Akcyjna w Ł..

Decyzją z dnia 27 marca 1997r. Wojewoda (...) stwierdził nabycie z dniem 5 grudnia 1990r. przez Zakład (...) w Ł. z mocy prawa użytkowania wieczystego gruntu położonego w S. przy ul. (...) oznaczonego numerem działki (...), dla którego w Sądzie Rejonowym w Sieradzu prowadzona jest księga wieczysta KW nr (...) stanowiącego własność Skarbu Państwa, a będącego w zarządzie tego przedsiębiorstwa. Jednocześnie stwierdził też nabycie na własność Zakładu (...) w Ł. naniesień znajdujących się na tym gruncie.

W toku postępowania uczestnik podniósł zarzut, iż służebność przesyłu polegająca na prawie korzystania z napowietrznej linii energetycznej średniego napięcia już mu przysługuje, gdyż nabył ją w drodze zasiedzenia. Odnosząc się do tej kwestii Sąd pierwszej instancji podkreślił, że choć przepisy art. od 305¹ kc do 305⁴ kc regulujące wprost służebność przesyłu weszły w życie w dniu 3 sierpnia 2008r., orzecznictwo Sądu Najwyższego pozytywnie przesądziło

kwestię dopuszczalności nabycia w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu przed ustawowym uregulowaniem tego rodzaju służebności.

Analizując przesłanki zasiedzenia, stosownie do art. 292 kc w zw. z art. 172 i następnymi kc, Sąd Rejonowy wskazał, iż posiadanie służebności nie obejmuje władania rzeczą ale korzystanie z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności. Ponadto nie musi być wykonywane w sposób ciągły, lecz stosownie do potrzeb.

W przedmiotowej sprawie uczestnik i jego poprzednicy prawni korzystali z trwałego i widocznego urządzenia zlokalizowanego na działce należącej obecnie do wnioskodawcy, jakim jest napowietrzna linia energetyczna średniego napięcia i od czasu jej wybudowania zajmowali się jej obsługą oraz konserwacją. Korzystali oni zatem z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności co najmniej od dnia 10 grudnia 1962r., to jest od dnia odbioru technicznego częściowego tej linii. Początkowo czynił to Skarb Państwa reprezentowany najpierw przez przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakład (...) - Województwo. Od tego czasu zasiedzenie służebności przesyłu biegło więc na rzecz Skarbu Państwa, gdyż przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o zmianie ustawy kodeks cywilny (Dz.U. Nr 3, poz.11), to jest przed 1 lutego 1989r., kiedy to obowiązywała zasada jednolitej własności państwowej, przedsiębiorstwa państwowego nie można było uznać za samoistnego posiadacza nieruchomości w zakresie odpowiadającej treści służebności gruntowej. Przyjmując, że wejście w posiadanie nastąpiło w złej wierze, a bieg zasiedzenia rozpoczął się z dniem wejścia w życie kodeksu cywilnego, to jest z dniem 1 stycznia 1965 r. (art. XLI § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. przepisy wprowadzające kodeks cywilny Dz.U. Nr 16, poz.94 ze zm.), Sąd pierwszej instancji uznał, iż poprzednik prawny uczestnika - Skarb Państwa nabył przez zasiedzenie z dniem 1 stycznia 1985r. służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu polegającą na prawie korzystania z trwałego i widocznego urządzenia w postaci napowietrznej linii energetycznej średniego napięcia umiejscowionej na nieruchomości należącej obecnie do wnioskodawcy. W tej sytuacji zatem wnioski o ustanowienie za wynagrodzeniem służebności przesyłu polegającej na prawie korzystania z napowietrznej linii energetycznej średniego napięcia, jako bezzasadny, w tej części ulec musiał oddaleniu.

W zakresie zaś urządzeń w postaci podziemnej linii energetycznej średniego napięcia, Sąd Rejonowy stwierdził spełnienie przesłanek z art. 305¹ kc i ustanowił służebność za stosownym wynagrodzeniem.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 kpc.

Apelację od powyższego postanowienia wniósł wnioskodawca, zaskarżając orzeczenie w całości i ponosząc następujące zarzuty:

I. naruszenie prawa materialnego, które mogło mieć istotny wpływ na wyniki sprawy, a mianowicie:

- w odniesieniu do linii napowietrznej średniego napięcia: art. 305¹ kc w związku z art. 292 kc i art. 176 kc, polegające na przyjęciu, iż przed wejściem w życie art. 305¹ do 305⁴ do kodeksu cywilnego było dopuszczalne nabycie w drodze zasiedzenia na rzecz przedsiębiorcy służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu, podczas gdy prawidłowa analiza tego przepisu prowadzi do wniosku, iż jest to niedopuszczalne,

- w odniesieniu do linii napowietrznej średniego napięcia: art.292 kc w związku z art. 285 kc, polegające na przyjęciu, iż przed wejściem w życie art. 305¹ kc do 305⁴ kc było dopuszczalne nabycie w drodze zasiedzenia na rzecz przedsiębiorcy służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu w sytuacji gdy prawidłowa analiza tego przepisu prowadzi do wniosku, iż jest to niedopuszczalne,

- w odniesieniu do linii napowietrznej średniego napięcia: art. 172 kc w zw. z art. 292 kc w zw. z art. 176 §1 kc. w zw. z art. 6 kc poprzez ich błędne zastosowanie i uznanie, iż uczestnik zasiedział służebność gruntową w treści odpowiadającej służebności przesyłu, podczas gdy nie udowodnił ciągłości posiadania prawa, a z dokumentu „zarządzenie Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989r.” wynika, iż przedsiębiorstwu przydziela się składniki mienia powstałego z udziału przedsiębiorstwa państwowego zgodnie z ustaleniami komisji (...). Z dokumentu tego nie wynika, które składniki

podzielonego przedsiębiorstwa zostały przydzielone poprzednikowi prawnemu uczestnika, albowiem uczestnik nie przedłożył ustaleń komisji, o których mowa w niniejszym dokumencie, a tym samym nie udowodnił, iż infrastruktura znajdująca się na nieruchomości wnioskodawcy została mu prawnie przekazana, a tym samym nie udowodnił ciągłości posiadania, która to przesłanka jest niezbędna do uznania zasiedzenia. W/w zarządzenie, wydane m.in. na podstawie ustawy z dnia 25 września 1981r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. Z 1987r. Nr 33, poz. 201) nie daje postaw do ustalenia składników mienia przyznanego utworzonemu na mocy tego zarządzenia przedsiębiorstwu państwowemu Zakładowi (...). Z treści omawianego zarządzenia wynika bowiem, że nie nastąpiła sukcesja generalna, tj. wstąpienie nowego przedsiębiorstwa we wszelkie prawa i obowiązki poprzednika prawnego,

- w odniesieniu do linii napowietrznej średniego napięcia art. 348 zd. 2 kc w zw. z art. 6 kc, poprzez jego niezastosowanie, a w konsekwencji uznanie, iż służebność przesyłu, która została zasiedziana przez poprzednika prawnego uczestnika została na niego skutecznie przeniesiona. Takie stanowisko Sądu pierwszej instancji doprowadziło do przyjęcia, iż uczestnik posiada tytuł prawny do nieruchomości Zgodnie zaś z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2009r. w sprawie III CZP 70/ 09, przeniesienie służebności wymagało nie tylko wydania zarządzenia, ale wprost wskazania służebności w wykazie majątku, który był oddany do przedsiębiorstwa państwowego. Brak wskazania w/w prawa wprost, powoduje, że nie zostało ono wniesione do przedsiębiorstwa państwowego i pozostało przy Skarbie Państwa, który z służebności nie korzystał z całą pewnością od 1989r., a więc po 10 latach służebność wygasła. Zarzut zasiedzenia podniesiony przez uczestnika nie może więc zniweczyć wniosku o ustanowienie służebności przesyłu, w odniesieniu do linii napowietrznej średniego napięcia, - art. 6 kc w zw. z art. 176 kc w zw. z art. 292 kc, poprzez ich błędne zastosowanie i uwzględnienie zarzutu zasiedzenia podniesionego przez uczestnika, podczas gdy zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego w sprawie II CSK 10/13 z 20 września 2013r. do uznania zasiedzenia służebności przesyłu musi nastąpić formalne przeniesienie posiadania urządzeń przesyłowych. Mają to być urządzenia, a nie nieruchomość władająca. Brak decyzji albo umowy dotyczącej przeniesienia urządzeń nie oznacza, że przedsiębiorca nie stał się posiadaczem z dniem zniesienia zasady jednolitej własności państwowej, lecz, że nie udowodnił tego w postępowaniu sądowym,

- w odniesieniu do linii napowietrznej średniego napięcia art. 292 kc, poprzez nieprawidłowe zastosowanie, co w konsekwencji doprowadziło do uwzględnienia zarzutu zasiedzenia służebności w treści odpowiadającej służebności przesyłu w czasie, gdy służebność ta nie była wprowadzona do kodeksu cywilnego. Wskazać należy, iż Trybunał Konstytucyjny przyjął do rozpoznania sprawę dotyczącą pytania prawnego następującej treści: „czy przepis art. 292 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. kodeks cywilny w zw. z art. 172 § 1 kc i art. 285 § 1 i 2 kc w zakresie, w jakim stanowią podstawę prawną nabycia w drodze zasiedzenia przed dniem 3 sierpnia 2008r. służebności gruntowej w treści odpowiadającej służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego, są zgodne z treścią art. 64 ust. 2 i 3 oraz art. 21 ust. 1, art. 31 ust. 3 i 2 Konstytucji RP, a także art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”,

- art. 285 § 1 i 2 kc i art. 292 kc, poprzez ich niewłaściwą interpretację i zastosowanie wykładni rozszerzającej odnośnie tych przepisów, które to zabiegi interpretacyjne doprowadziły do formułowania przepisów z całkowitym pominięciem ich językowej treści, co w konsekwencji doprowadziło do przyjęcia, iż w niniejszej sprawie doszło do zasiedzenia służebności gruntowej w treści odpowiadającej służebności przesyłu na rzecz uczestnika,

- art. 305¹ kc, poprzez jego niezastosowanie, a w konsekwencji nierozpoznanie istoty sprawy, podczas gdy wniosek dotyczył ustanowienia służebności na rzecz uczestnika postępowania, a ten korzysta z nieruchomości wnioskodawcy bez podstawy prawnej, albowiem nie udowodnił on nabycia służebności przesyłu przez jej zasiedzenie,

- art. 5 kc, polegające na uwzględnieniu zarzutu zasiedzenia, w sytuacji gdy zarzut ten sprzeczny jest z zasadami współzycia społecznego i zmierza w istocie do obejścia przepisów prawa dotyczących służebności przesyłu, wprowadzonych do ustawy i obowiązujących od dnia 03 sierpnia 2008r. Po tym jak ustawodawca uregulował służebność przesyłu w ustawie nie dopuszczalne jest już nabycie przez przedsiębiorstwo w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu;

II. naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie:

- art. 233 kpc, polegające na dowolnej i nieuprawnionej ocenie materiału dowodowego polegającej na rozstrzygnięciu wszelkich wątpliwości w nin. sprawie na niekorzyść ochrony prawa własności w sytuacji gdy zgodnie z jednolitym orzecznictwem Sądu Najwyższego oraz Trybunału Konstytucyjnego wszelkie wątpliwości winny być rozstrzygane na korzyść prawa własności,

- w odniesieniu do linii napowietrznej średniego napięcia: art. 233 kpc, poprzez błędną ocenę materiału dowodowego, w sytuacji w której z dokumentów przedłożonych przez uczestnika nie wynika, aby służebność przesyłu zasiedziana przez poprzednika prawnego została na uczestnika skutecznie przeniesiona, w szczególności nie przedłożył protokołu przekazania środków trwałych wynikających z § 2 zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989r. Jak też żadnego innego dokumentu, który wykazałby tą okoliczność

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący wnosił o:

- 1) uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi pierwszej instancji,
- 2) zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według stawek.

ewentualnie, w razie uznania przez Sąd, iż nie zachodzą ku temu przesłanki o:

- 1) zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uwzględnienie wniosku w całości i zasądzenie kosztów postępowania w pierwszej instancji na rzecz wnioskodawcy
- 2) zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania apelacyjnego wg norm przepisanych

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Co prawda, zgodnie z regułą *lex retro non agit*, unormowania dotyczące służebności przesyłu znajdują zastosowanie wyłącznie od dnia 3 sierpnia 2008r., jednakże nie oznacza to, że stany faktyczne stanowiące przesłankę zasiedzenia takiej służebności, istniejące przed w/w datą są całkowicie indyferentne prawnie. Zagwarantowanie w art. 21 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej ochrony prawa własności nie oznacza bynajmniej, że jest ono nienaruszalne i nieograniczone. Jednym z przykładów ustawowych ograniczeń tego prawa są właśnie ograniczone prawa rzeczowe. Treść służebności gruntowej może być różna z uwagi na dość ogólną regulację art. 285 § 1 kc. W judykaturze dostrzeżono potrzebę dynamicznej wykładni niezmiennych przepisów Kodeksu cywilnego, regulujących służebności gruntowe w nowych realiach gospodarczych. Natomiast wykładnia przepisów art. 285 i 292 kc zaproponowana przez skarżącego nie odpowiada współczesnym potrzebom życia społeczno - gospodarczego, w tym związanym z zakładaniem i utrzymaniem instalacji wodnych, kanalizacyjnych, gazowych, telekomunikacyjnych i energetycznych przez przedsiębiorstwa dostarczające media. Wskazać należy, iż w ramach podejmowanych prób uwzględnienia tych okoliczności, przy wykładni art. 285 § 2 kc ukształtowała się ostatecznie jednolita linia orzecnicza Sądu Najwyższego, przyjmująca dopuszczalność nabycia w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu, przy zastrzeżeniu, że nabycie to następowało nie na rzecz właściciela nieruchomości władnącej, ale na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego (w znaczeniu podmiotowym). Ten nurt orzecznictwa zapoczątkowany został postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2006r., II CSK 112/06, M.Prawn. 2006, nr 19. Podzielił go Sąd Najwyższy również w uchwale z dnia 7 października 2008r., III CZP 89/08, Biul. SN 2008, Nr 10, poz. 7, postanowieniu z dnia 5 czerwca 2009r., I CSK 392/08, niepubl., postanowieniu z dnia 22 lipca 2010 r., I CSK 606/09, niepubl., postanowieniu z dnia 5 lipca 2012 r., IV CSK 606/11, niepubl., postanowieniu z dnia 16 stycznia 2013 r., II CSK 289/12, niepubl. oraz w postanowieniu z dnia 6 lutego 2013 r., V CSK 129/12, w którym stwierdzono, że wykonywanie służebności odpowiadającej służebności przesyłu, służy zaspokajaniu zmiennych

potrzeb gospodarczych, nieprzewidzianych w takiej skali w chwili uchwalania Kodeksu cywilnego. Z powyższych względów uznać trzeba, że przy wykładni celowościowej art. 285 kc i art. 292 kc wystarczające jest ogólne odwołanie do statusu przedsiębiorstwa przesyłowego, jako podmiotu praw rzeczowych, zbędne zaś jest identyfikowanie oraz wprowadzanie do treści postanowienia zapisu dotyczącego nieruchomości władnącej, której jest właścicielem. Sąd Okręgowy w pełni podziela prezentowane powyżej koncepcje.

W judykaturze wskazywano także na możliwość nabycia służebności przez Skarb Państwa. Sąd Najwyższy wielokrotnie wyrażał pogląd, że jeżeli pod rządem art. 128 kc przedsiębiorstwo państwowe spełniło przesłanki wymagane do nabycia własności przez zasiedzenie, to własność nabywał Skarb Państwa, a nie przedsiębiorstwo wyposażone w osobowość prawną (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 września 1993 r., II CRN 76/93, 12 grudnia 1996 r., I CKU 38/96 i 11 grudnia 2008 r., II CSK 314/08, Uchwała Sądu Najwyższego z 22. 10. 2009 r., III CZP 70/09. M. Prawn. 2009, Nr 23, str. 1252).

Uregulowanym w art. 348 kc podstawowym sposobem przeniesienia posiadania, zarówno samoistnego, jak i zależnego, jest wydanie rzeczy (traditio corporalis). W przypadku posiadania służebności chodzi oczywiście o „trwałe i widoczne urządzenie”, z którego korzystanie prowadzi do zasiedzenia (w sprawie niniejszej przebiegająca przez nieruchomość wnioskodawcy napowietrzna linia energetyczna i jej eksploatacja). Nie jest zatem potrzebna żadna umowa pisemna lub decyzja. W sytuacji, w której nabycie służebności w 1985r. przez Skarb Państwa nastąpiło nie na podstawie umowy lub orzeczenia Sądu, a w drodze zasiedzenia i brak było w owym czasie stosownego dokumentu ten fakt stwierdzającego, nie mogło być mowy, jak chce skarżący, o wyraźnym wymienieniu służebności, jako składnika majątku przekazanego na mocy Zarządzenia Ministra Przesył nr (...)/(...)(...)z dnia 16 stycznia 1989r., którym utworzono przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...), któremu przydzielono składniki mienia należące dotychczas do Centralnego O.Energetycznego - Zakładu (...). Ograniczone prawo rzeczowe było prawem związanym z własnością przekazanych urządzeń przesyłowych jako elementu przedsiębiorstwa, a zatem dzieliło los tych składników mienia jako ich część składowa (art. 50 kc, 55¹ kc). Niedołączenie stosownego protokołu zdawczo - odbiorczego do akt sprawy nie wykluczało możliwości udowodnienia okoliczności przekazania urządzeń energetycznych przebiegających przez działkę wnioskodawcy za pomocą innych środków dowodowych, w tym przy zastosowaniu domniemań faktycznych. Za przyjęciem domniemań w zakresie przekazania tego konkretnego obcinka linii energetycznej przemawiało zaś położenie linii w zasięgu działalności przedsiębiorstwa uczestnika postępowania i sama treść wniosku, w którym A. P.wskazał (...) SAw L.Oddział (...)w Ł.jako właściciela urządzeń przesyłowych.

Wbrew wywodom apelacji, sam fakt, że Sąd Okręgowy we Wrocławiu przedstawił Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie prawne dotyczące zgodności przepisu art. 292 kc w zw. z art. 172 § 1 kc i art. 285 § 1 i 2 kc z treścią art. 64 ust. 2 i 3 oraz art. 21 ust. 1, art. 31 ust. 3 i 2 Konstytucji RP, a także art. 1 Protokołu nr (...) do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, nie oznacza jeszcze, iż przepisy te są niekonstytucyjne. Postawienie tego zarzutu wydaje się jednak z tej racji niezrozumiałe, że we wskazywanej sprawie, zawisłej przed Trybunałem Konstytucyjnym pod sygn. akt P 28/13, w dniu 17 lipca 2014r. zapadło postanowienie o umorzeniu postępowania.

Nietrafnie podniósł też skarżący, iż w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia art. 305¹ kc. Jest bowiem oczywistym, że w przypadku skutecznego podniesienia zarzutu zasiedzenia służebności przesyłu przepis ten nie może być zastosowany. Taka sytuacja występuje w okolicznościach rozpoznawanej sprawy, ponieważ (...) SA w Ł. Oddział (...) w Ł. wykazała, iż posiada prawo do korzystania z nieruchomości wnioskodawcy w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu. Z treści art. 55¹ kc, w którym zawarta jest definicja przedsiębiorstwa wynika wprost, że obejmuje ono oprócz nazwy, między innymi własność nieruchomości lub ruchomości, w tym urządzeń oraz inne prawa rzeczowe do nieruchomości. Po przekształceniach podmiotowych, służebność, jako składnik przedsiębiorstwa, stała się własnością uczestnika postępowania.

Nie sposób również przyjąć, że zarzut uczestnika w przedmiocie zasiedzenia służebności stanowi nadużycie prawa podmiotowego w rozumieniu art. 5 kc. Nabycie służebności w drodze zasiedzenia następuje bowiem z mocy prawa,

po upływie określonego terminu. Mamy zatem do czynienia z określonym faktem, którego zaistnienia sąd nie może nie uwzględnić, a złożenie oświadczenia, czy zarzutu w tym zakresie przez uprawnionego nie ma żadnego znaczenia.

Odnosząc się do uwag w zakresie naruszenia prawa procesowego zauważyć należy, iż skuteczne postawienie zarzutu naruszenia art. 233 § 1 kpc wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Wyrażenie przez stronę odmiennego poglądu co do oceny poszczególnych dowodów jest prawem strony, jednakże możliwość przedstawienia innej wersji stanu faktycznego, nie świadczy jeszcze o nadużyciu swobodnej oceny dowodów. Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł wyrażonych w art. 233 § 1 kpc i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Apelacja w tej części ma charakter wyłącznie polemiczny. Jak już wskazano, dokonując stosownych ustaleń, Sąd Rejonowy był uprawniony do przyjęcia określonych domniemań faktycznych, a konstatacja, że własność urządzeń przysługuje uczestnikowi wynika z rozumowania, co do którego Sąd Okręgowy nie dopatrzył się uchybień, w szczególności, że była to okoliczność, na którą powoływał się sam wnioskodawca.

Na zakończenie należy zauważyć, iż pomimo zaskarżenia całości orzeczenia, a więc także w odniesieniu do tej jego części, w której Sąd Rejonowy ustanowił służebność za wynagrodzeniem, apelujący nie podniósł żadnych zarzutów odnoszących się do tych kwestii, zarówno co do zakresu służebności, jak i wysokości wynagrodzenia.

Z tych wszystkich względów, apelacja wnioskodawcy, z mocy art. 385 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc, jako bezzasadna podlegała oddaleniu.